

Odwołanie wniesione w dniu 6 czerwca 2006 r. przez Yedas Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie T-367/03: Yedas Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AS przeciwko Radzie Unii Europejskiej i Komisji Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-255/06 P)

(2006/C 212/23)

Język postępowania: angielski

Strony

Wnosząca odwołanie: Yedaş Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AŞ (przedstawiciele: S. Sariibrahimoglu and R. Sinner)

Druga strona postępowania: Rada Unii Europejskiej oraz Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania strony skarżącej

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) z dnia 30 marca 2006 r. w sprawie T-367/03: Yedas Tarim ve Otomotiv Sanayi ve Ticaret AS,
- skierowanie sprawy do Sądu Pierwszej Instancji w celu ponownego rozpoznania,
- otwarcie procedury ustnej,
- zasądzenie na rzecz wnoszącej odwołanie zwrotu kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi, że Sąd Pierwszej Instancji naruszył prawo odmawiając układowi ustanawiającemu stowarzyszenie pomiędzy Europejską Wspólnotą Gospodarczą a Turcją (zwanemu dalej „układem z Ankary”), sprzecznie z utrwalonym orzecznictwem Trybunału Sprawiedliwości Wspólnot Europejskich, właściwego znaczenia prawnego lub skutków prawnych, oraz błędnie stwierdzając, że zasady i postanowienia zawarte w układzie z Ankary oraz w protokołach do niego nie stanowią norm prawnych, w świetle których należy dokonywać oceny aktów instytucji wspólnotowych. Zdaniem wnoszącej odwołanie postanowienia układu z Ankary podlegają bezpośredniemu stosowaniu i nadają uprawnienia osobom prywatnym.

Wnosząca odwołanie podnosi również, że Sąd Pierwszej instancji naruszył prawo nie dokonując oceny argumentu, w świetle którego, w dziedzinie pomocy, Republika Turecka powinna być traktowana na równi z takimi państwami jak Hiszpania, Portugalia i Grecja, oraz stwierdzając, że odnośnie pomocy finansowej dla Turcji instytucje wspólnotowe nie były zobowiązane do uwzględnienia sytuacji w Grecji.

Wreszcie wnosząca odwołanie twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji dopuścił się błędu w ustaleniach stwierdzając brak istnienia związku przyczynowego pomiędzy zarzucanym bezprawnym zachowaniem instytucji wspólnotowych a podnoszoną szkodą.

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Corte suprema di cassazione (Włochy) w dniu 13 stycznia 2006 r — Roby Profumi Srl przeciwko Comune di Parma

(Sprawa C-257/06)

(2006/C 212/24)

Język postępowania: włoski

Sąd krajowy

Corte suprema di cassazione

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Roby Profumi Srl

Strona pozwana: Comune di Parma

Pytania prejudycjalne

Czy art. 10 ust. 8 ustawy nr 713/1986 zmienionej art. 9 ust. 4 dekretu ustawodawczego nr 126/1997 jest zgodny z art. 28 traktatu WE oraz art. 7 dyrektywy 76/768/EWG ⁽¹⁾ zmienionej dyrektywą 93/35/EWG ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Dz. U. L 262, str. 169

⁽²⁾ Dz. U. L 151, str. 32

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez cour d'appel de Montpellier (Francja) w dniu 15 czerwca 2006 r. — Prokurator przeciwko Danielowi Pierre'owi Raymondowi Escalierowi i Jeanowi Louisowi François Bonnarelowi

(Sprawa C-260/06 — Sprawa C-261/06)

(2006/C 212/25)

Język postępowania: francuski

Sąd krajowy

Cour d'appel de Montpellier

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Prokurator

Strona pozwana: Daniel Pierre Raymond Escalier (C-260/06) i Jean Louis François Bonnarel (C-261/06)

Pytanie prejudycjalne

Jeżeli państwo członkowskie uzależnia przywóz danego środka ochrony roślin pochodzącego z innego państwa członkowskiego, w którym ten środek jest już objęty zezwoleniem na dopuszczenie do obrotu wydanym zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG⁽¹⁾, od uzyskania zezwolenia na dopuszczenie do obrotu w ramach uproszczonej procedury w celu sprawdzenia czy przywożony środek spełnia kryteria identyczności określone w wyroku z dnia 11 marca 1999 r. w sprawie C-100/96, to czy to państwo członkowskie jest uprawnione do poddania podmiotu gospodarczego tej uproszczonej procedurze wydawania zezwoleń w przypadku, gdy:

- importer jest rolnikiem dokonującym przywozu danego produktu wyłącznie na potrzeby swojego gospodarstwa rolnego, które choć rozliczne, są ograniczone ilościowo i tym samym nie wprowadza ich do obrotu w handlowym rozumieniu, jakie to pojęcie nasuwa;
- uproszczona procedura wydawania zezwoleń na dopuszczenie do obrotu równoznaczna zezwoleniu na przywóz ma charakter indywidualny w odniesieniu do każdego podmiotu gospodarczego/dystrybutora, który ma obowiązek nadać przywiezionemu produktowi własną nazwę handlową i jest objęta opłatą w wysokości 800 EUR?

Jeżeli odpowiedź udzielona na to pierwsze pytanie byłaby negatywna, to czy wyrok z dnia 26 maja 2005 r. w sprawie C-212/03 dotyczącej prywatnego przywozu produktów leczniczych przez jednostki może być odnoszony do przypadku dotyczącego środków ochrony roślin przywożonych przez rolników wyłącznie na potrzeby ich gospodarstw rolnych?

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 91/414/EWG z dnia 15 lipca 1991 r. dotycząca wprowadzania do obrotu środków ochrony roślin (Dz.U. L 230, str. 1)

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesverwaltungsgericht (Niemcy) w dniu 15 czerwca 2006 r. — Deutsche Telekom AG przeciwko Republice Federalnej Niemiec

(Sprawa C-262/06)

(2006/C 212/26)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesverwaltungsgericht

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Deutsche Telekom AG

Strona pozwana: Republika Federalna Niemiec

Pytania prejudycjalne

- 1) Czy art. 27 zdanie pierwsze dyrektywy 2002/21/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie wspólnych ram regulacyjnych sieci i usług łączności elektronicznej (dyrektywy ramowej)⁽¹⁾ oraz art. 16 ust. 1 lit. a) dyrektywy 2002/22/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 7 marca 2002 r. w sprawie usługi powszechnej i związanych z sieciami i usługami łączności elektronicznej praw użytkowników (dyrektywy o usłudze powszechnej)⁽²⁾ należy rozumieć w ten sposób, że musi zostać utrzymany w mocy ustanowiony we wcześniejszym prawie krajowym ustawowy nakaz uzyskania zezwolenia na pobieranie opłat za świadczenie usług w zakresie telefonii głosowej dla użytkowników końcowych przez przedsiębiorstwo zajmujące do tej pory pozycję dominującą na rynku, a także — stwierdzający ten obowiązek akt administracyjny?

W przypadku udzielenia na pierwsze pytanie odpowiedzi przeczącej:

- 2) Czy takie dalsze utrzymywanie w mocy jest zgodne z przepisami prawa wspólnotowego?

⁽¹⁾ Dz.U. L 108, str.33

⁽²⁾ Dz.U. L 108, str.51

Skarga wniesiona w dniu 16 czerwca 2006 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Portugalskiej

(Sprawa C-265/06)

(2006/C 212/27)

Język postępowania: portugalski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: A. Caeiros, pełnomocnik)

Strona pozwana: Republika Portugalska